

Küçük Hikâye Makinesi

Yavuz DEMİRKIRAN

Küçük Hikâye Makinesi

Yavuz DEMİRKİRAN

Maya küçük hikâye makinesini tavan arasının köşesinde buldu; toz ve örümcek ağlarıyla kaplıydı. Ara sıra mavi yanıp sönen küçük cam gözlü, parlak pirinç bir kutuydu. Maya'nın kehribar rengi gözleri merakla parladı ve yakından bakmak için diz çöktüğünde iki topuz saçı zıpladı. Tavan arası merdivenlerinden tak-tak-tak diye koşarak gelen kardeşi Theo'yu çağırdı.

Theo kayarak durdu, ters taktığı mavi şapkası neredeyse düşüyordu. 'Bu da ne?' diye sordu, aralıklı dişleriyle genişçe gülümseyerek. Maya ona üstündeki ezik tacı ve yanlarındaki tüy şeklindeki dişlileri gösterdi. 'Bu bir hikâye makinesi,' dedi. 'Sanırım masallar uyduruyor.' Theo eğildi ve yuvarlak ela gözleri büyüdü. 'Hadi deneyelim!' dedi.

Maya kelime kadrânını 'Bir varmış bir yokmuş' konumuna getirdi ve küçük kırmızı bir düğmeye bastı. Makine vızıldadı ve takırdadı, içinden minik bir yaratık fırladı. Parlak pirinç bir gövdesi, mürekkep mavisi cam bir gözü ve belinde kırmızı bir kurdele vardı. 'Ben Kurmalı Kalem'im,' dedi karışık bir sesle. 'Kelimeler karıştı, hikâyeler dolaştı! Lütfen düzelt!' Tam o sırada makine sarsılmaya ve tıkırdamaya başladı.

Makineden bir mor duman bulutu fışkırdı ve tavan arası tuhaf seslerle doldu. 'Vırak! Muhallebi istiyorum!' diye vırakladı bir ses. Minik altın bir taç ve pembe bir papyon takan tombul bir kurbağa zıplayarak çıktı. Mor kadife bir pelerini vardı ve kemerine küçük ahşap bir kaşık sokulmuştu. 'Ben Kurbağa Prens Muhallebi'yim,' diye ilan etti. 'Ben hem kraliyetim hem de tatlıyım! Pastam nerede?'

Maya Theo'ya baktı. 'Makine masalları karıştırmış,' dedi. 'Kurbağa hem prens hem de muhallebi.' Theo güldü, ama Kurmal Kalem Maya'nın tulumunu çekti. 'Kadranları düzelt! Kelimeleri dikkatle seç!' dedi. Maya kalemlerle dolu yeşil çantasını açtı ve bir defter çıkardı. 'Kelimeleri doğru sıraya koymalıyız,' dedi. 'Seçmeden önce düşünelim!'

Theo kadrana uzandı ve hızlıca çevirdi. 'Ben seçeceğim!' dedi. Ama düğmeye bastığında makine tuhaf bir cümle öksürdü: 'Prenses bir zencefilli ev yedi ve kurbağaya dönüştü.' Kurbağa prens göğsünü kabarttı. 'O benim! Ben prenses-kurbağa-muhallebiyim!' Theo kafasını kaşdı. 'Belki de biraz yavaşlamalıyız,' dedi.

Maya kadrânları inceledi. Üç taneydi: biri karakterler, biri mekânlar, biri de eylemler için. 'Doğru kelimeleri seçersek bunu düzeltebiliriz,' dedi. Kurbağa prens'e baktı. 'Sen prens misin yoksa muhallebi mi?' Kurbağa prens altın gözlerini kırıştırdı. 'Emin değilim,' dedi. 'Muhallebiyi seven bir prensim, sonra karıştım.'

Kurmalı Kalem ince bir kolunu makineye dođrulttu. 'Kelime kadr nları uyuřmalı,' dedi. 'Her hik yenin kendi kelimeleri olmalı.' Maya bařını salladı ve ilk kadr nı 'prens' konumuna getirdi. Ama Theo ikinci kadr nı kaptı ve 'marřmelov' konumuna  evirdi. Kurbađa prens yerinde zıpladı. 'Marřmelov prens olmak istiyorum!' dedi. Maya bařını salladı. ' nce kelimeleri okuyalım,' dedi.

Theo kaşlarını çattı. 'Ama aptalca şeyler yapmak eğlenceli!' Maya gülümsedi. 'Eğlenceli, ama makineyi düzeltmek istiyoruz. Güzel bir hikâye yapan kelimeler seçelim.' Kadranı 'kurbağa' konumuna, sonra 'gölet' konumuna çevirdi. Kurbağa prens yanaklarını şişirdi. 'Sadece bir kurbağa olmak istemiyorum,' dedi. 'Özel olmak istiyorum.' Maya bir an düşündü. 'Ya yardım eden bir kurbağa olsan?' diye sordu.

Kurbağa prensin altın gözleri parladı. 'Yardımsever bir kurbağa olabilirim!' dedi. 'Bu güzel bir seçim!' Maya eylem kadranını 'bir arkadaş'a yardım eder' konumuna getirdi. Makine uğuldadı ve tıkladı. Kurmalı Kalem ince kollarını çıırttı. 'Güzel seçim! Güzel seçim!' diye cıvıladı. Theo sıırttı. 'Ben de deneyeyim!' Mekân kadranını dikkatlice 'güneşli gölet' konumuna çevirdi. Makine daha yüksek sesle uğuldadı.

Aniden makine tıkırdadı ve kurbağa prens kayboldu. 'Nereye gitti?' diye sordu Theo. Kurmalı Kalem makinenin üzerindeki küçük bir kapıyı işaret etti. 'Hikâye kutusunun içinde,' dedi. 'Onu çıkarmak için hikâyeyi bitirmeliyiz.' Maya defterini açtı. 'Bir başlangıç, bir orta ve bir son lazım,' dedi. 'Her kelimeyi dikkatle seçelim.'

Theo başını salladı. 'Başlangıcı ben seçeceğim,' dedi. Kadranı 'Bir varmış bir yokmuş, bir kurbağa bir gölette yaşarmış' konumuna çevirdi. Makine tıkladı. Sonra Maya ortayı seçti: 'Yardıma ihtiyacı olan iki çocukla tanışmış.' Kurbağa prens makinenin küçük bir penceresinde belirdi, ahşap kaşığını sallıyordu. 'Ben yardım ediyorum!' dedi. Çocuklar güldü. 'Şimdi son,' dedi Maya.

Maya derin düşündü. 'Kurbağa prens muhallebisini herkesle paylaşmış ve hep birlikte mutlu yaşamışlar.' Makine vızıldadı ve takırdadı, kurbağa prens elinde küçük bir kâse muhallebiyle dışarı zıpladı. 'Yaşasın!' dedi. 'Ben bir prensim ve bir muhallebiyim, ve mutluyum!' Kurmalı Kalem küçük bir dans yaptı. 'Hikâyeler düzeldi! Kelimeler sıraya girdi!' dedi.

Tavan arası sıcak, altın bir ışıqla doldu. Hikâye makinesi mutlu bir melodi mırıldandı. Kurmalı Kalem eğildi. 'Dikkatli seçimleriniz için teşekkürler,' dedi. 'Hayal gücü en iyi, seçmeden önce düşündüğünde işler.' Maya ve Theo gülümsedi. Theo ters mavi şapkasını düzelitti. 'Bu eğlenceliydi!' dedi. 'Başka bir hikâye yapabilir miyiz?' Maya başını salladı. 'Ama kelimeleri dikkatle seçeceğiz,' dedi.

Böylece Maya ve Theo birlikte yeni bir hikâye yazdı. İki topuz saçlı cesur bir kız, aralıklı dişleriyle gülümseyen komik bir oğlan ve muhallebiyi seven yardımsever bir kurbağa prens seçtiler. Kurmalı Kalem kadrancı çevirerek yardım etti. Hikâye takım çalışması ve akıllı seçimler hakkındaydı ve tavan arasında büyük, mutlu bir piknikle sona erdi. Kurbağa prens muhallebiyi getirdi ve herkes alkışladı.

Küçük hikâye makinesi hâlâ tavan arasında duruyor, ama artık mantıklı hikâyeler yapıyor. Maya kalemle dolu yeşil çantasını hep yanında tutuyor, yeni masallar yazmaya hazır. Theo ters şapkasını takıyor ve konuşmadan önce düşünüyor. Ve dikkatle dinlerseniz, Kurmal Kalem'in vızıldayarak kelimeleri harika hikâyelere karıştırdığını duyabilirsiniz. Sadece unutmayın: en güzel hikâye, dikkatli bir seçimle başlar.